

Ο μύθος των ενδο-ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Το «πραξικόπημα από τα κάτω» για την ανατροπή του Ουκρανικού καθεστώτος, που οργάνωσε η Υπερεθνική Ελίτ (Υ/Ε) και εξετέλεσε με τις ειδικές δυνάμεις της, τους μισθοφόρους ελεύθερους σκοπευτές και φυσικά τους Ουκρανούς νεοναζιστές, είχε ένα στόχο: την ενσωμάτωση της χώρας στην ΝΔΤ της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, μέσα από την ένταξή της στην ΕΕ και στη συνέχεια στο ΝΑΤΟ. Γι' αυτό και η πρώτη ενέργεια των κουίςλινγκ με πρωθυπουργό αυτόν που είχε «προβλέψει» η Αμερικανο-σιωνίστρια του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Βικτόρια Νιούλαντ (στην υποκλαπείσα συνομιλία της με τον Αμερικανό πρέσβη στην Ουκρανία) ήταν η υπογραφή ενός τμήματος της συμφωνίας σύνδεσης με την ΕΕ που είχε αρνηθεί η ανατραπείσα κυβέρνηση. Έτσι, σήμερα, οι («μακάριοι πτωχοί τω πνεύματι») διαδηλωτές της πλατείας Μαϊντάν που ζητούσαν ένταξη στην ΕΕ, θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν τη χαρά της ένταξης, με την οικονομική καταστροφή των λαϊκών στρωμάτων, όπως στην Ελλάδα. Τα μέτρα που ήδη ανακοινώθηκαν σε αντάλλαγμα της «βοήθειας» του ΔΝΤ είναι τα γνωστά μας «ευεργετικά» μέτρα: πετσόκομμα μισθών και συντάξεων, αυξήσεις στο γκάζι, ηλεκτρικό κ.λπ., και η συνακόλουθη ανεργία και φτώχεια.

Όμως, ο απώτερος σκοπός του πραξικοπήματος δεν ήταν, απλώς η ενσωμάτωση της Ουκρανίας στη ΝΔΤ, αλλά η αποτροπή της ένταξής της στην Ευρασιατική Ένωση, δηλαδή της ένωσης κυρίαρχων (εθνικά και οικονομικά) κρατών που αντιστέκονται στην ΝΔΤ, ακριβώς διότι θέλουν να έχουν τη δυνατότητα επιβολής κοινωνικών ελέγχων στις αγορές τους. Δηλαδή, ελέγχους παρόμοιους με αυτούς που εφαρμόζει σήμερα η Ρωσία, επισύροντας την μήνη των διεθνών οργάνων της Υ/Ε και κυρίως του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου που «αγωνίζεται» για την κατάργηση κάθε σημαντικού κοινωνικού ελέγχου πάνω στις αγορές, δηλαδή, για την πλήρη απελευθέρωση των αγορών κεφαλαίου, εργασίας και εμπορευμάτων. Ο στόχος είναι οι υπερεθνικές επιχειρήσεις, οι οποίες ορμώνται από τις χώρες της Υ/Ε και ήδη ελέγχουν την παγκόσμια οικονομία, να αλωνίζουν ελεύθερα τον πλανήτη, χωρίς το παραμικρό κοινωνικό πρόσκομμα, μεγιστοποιώντας τα κέρδη τους και οδηγώντας σε μια πρωτόγνωρη συγκέντρωση πλούτου, εισοδήματος και εξουσίας στα χέρια ενός πολλοστημόριου του παγκόσμιου πληθυσμού.

Σήμερα είναι πια φανερό ότι η σχέση ισοτιμίας μέσα στην ΝΔΤ δεν είναι δυνατή, ακόμη και για μια μεγάλη χώρα σαν τη Ρωσία. Αυτός είναι ο λόγος που βρίσκονται στο στόχαστρο της Υ/Ε οι χώρες του τέως σοβιετικού μπλοκ με επικεφαλής τη Ρωσία που επιδιώκουν, με την Ευρασιατική Ένωση, μια εναλλακτική παγκόσμια Τάξη που θα θεμελιώνεται σε κυρίαρχα κράτη. Αντίθετα, οι «Μαρξιστές της συμφοράς» επικαλούνται ενδο-αστικές ή ενδο-ιμπεριαλιστικές διαφορές, σε πλήρη αντίθεση με την στάση του Ρωσικού κομμουνιστικού κόμματος, αλλά και του ίδιου του Ουκρανικού ΚΚ που έχουν ταχθεί υπέρ της ένταξης στην Ευρασιατική Ένωση!

Οι Μαρξιστικοί όμως αυτοί φωστήρες (που στην πραγματικότητα ντροπιάζουν την ίδια την αριστερά) οι οποίοι μιλούν για ενδο-ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις, δεν εξηγούν γιατί άραγε όλα τα μέλη του Συμβ. Ασφαλείας του ΟΗΕ, και σήμερα και η Γεν. Συνέλευση, βρέθηκαν να έχουν επίσης ενδο-ιμπεριαλιστικές διαφορές με τη Ρωσία την οποία απομονώνουν (προφανώς κατ' επιταγή

της Υ/Ε από την οποία άμεσα ή έμμεσα εξαρτώνται). Και αυτό, διότι «παρανόμησε» όταν αποφάσισε να σεβαστεί το δικαίωμα αυτοδιάθεσης του λαού της Κριμαίας που σχεδόν ομόφωνα ζήτησε την επανένωσή του με την Ρωσία! Ούτε εξηγούν γιατί άραγε οι μόνοι που βρέθηκαν να μην έχουν παρόμοιες ενδο-ιμπεριαλιστικές διαφορές με την Ρωσία είναι τα πιο προοδευτικά καθεστώτα του πλανήτη, που τυχαίνει επίσης να βρίσκονται υπό διωγμό, ακριβώς γιατί οι λαοί τους αντιστέκονται στην ίδια ΝΔΤ και την εγκληματική Υ/Ε: από την Βενεζουέλα, την Βολιβία, την Κούβα και την Νικαράγουα, μέχρι την Συρία.

Και ντροπιάζουν την Αριστερά γιατί, με την τήρηση ίσων αποστάσεων μεταξύ Υ/Ε και Ρωσίας/Ευρασιατικής Ένωσης, έχουν αφήσει στην Ευρωπαϊκή ακροδεξιά τον αγώνα ενάντια στην νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση και την ΝΔΤ, (αφού βέβαια τα λαϊκά στρώματα έχουν εγκαταλείψει από καιρό την εκφυλισμένη «Αριστερά» τύπου ΣΥΡΙΖΑ) ενώ, δεν έκαναν την παραμικρή διαδήλωση ενάντια στο πραξικόπημα στην Ουκρανία. Και όλα αυτά γιατί είναι το ίδιο... ιμπεριαλιστική η Ρωσία με την Υ/Ε! Δηλαδή, χωρίς να το αντιληφθούμε, έχει και αυτή υπερεθνικές επιχειρήσεις όπως η Υ/Ε και ελέγχει τη παγκόσμια οικονομία, επιβάλλοντας παντού την κατάργηση της εθνικής και οικονομικής κυριαρχίας, είτε με την οικονομική βία, (π.χ. Ελλάδα) είτε με την φυσική βία και τους εγκληματικούς πολέμους της (Γιουγκοσλαβία, Ιράκ, Λιβύη κ.λπ.)!

Όμως, οι Μαρξιστές αυτοί της συμφοράς αδυνατούν (ή δεν θέλουν) να καταλάβουν ότι η ΕΕ και η Ευρασιατική Ένωση δεν είναι απλώς δύο παρόμοιες διακρατικές καπιταλιστικές ή ιμπεριαλιστικές ενώσεις, με συνακόλουθο επιμύθιο ότι θα μας σώσει, σε τρία τέρμινα, η σοσιαλιστική επανάσταση. Φυσικά, η Ευρασιατική Ένωση δεν είναι η ΚΟΜΕΚΟΝ αφού δεν υπάρχει πια «υπαρκτός». Όμως, για όποιον έχει την παραμικρή ιδέα τι σημαίνει παγκοσμιοποίηση και υπερεθνικές επιχειρήσεις, και δεν προσπαθεί να καταλάβει τα νέα αυτά φαινόμενα με βάση εκατόχρονα βιβλία που μιλούσαν για εθνικούς ιμπεριαλισμούς οι οποίοι σήμερα είναι ανύπαρκτοι, είναι φανερό ότι οποιαδήποτε συστημική αλλαγή δεν είναι πια δυνατή αν ένας λαός δεν έχει εθνική κυριαρχία. Και ο Σόιμπλε είναι σαφής: η εθνική κυριαρχία είναι πια...Ευρωπαϊκή.

Επομένως, αναγκαία συνθήκη για οποιαδήποτε συστημική αλλαγή είναι η ρήξη με την ΝΔΤ της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, η οποία δεν μπορεί να γίνει βέβαια με «σοσιαλιστική επανάσταση σε μια χώρα» (που θα ανατρεπόταν την επομένη από «αυθόρμητη» εξέγερση made in USA), ούτε βέβαια με διεθνή σοσιαλιστική επανάσταση και άλλα παραμύθια...

Απαιτείται, δηλαδή, κοινός αγώνας των αντιστεκόμενων λαών ενάντια στη ΝΔΤ, και η Ευρασιατική Ένωση θα μπορούσε να προσφέρει αυτήν την δυνατότητα, παρόλο που, φυσικά, θα υπάρχουν και μέσα σε αυτήν τάσεις για μια «καλή παγκοσμιοποίηση», που θα μπορούσαν όμως οι λαοί μέσα σε αυτήν να τις αντισταλέσουν. Σήμερα δεν νοείται κοινωνική απελευθέρωση χωρίς εθνική απελευθέρωση. Αλλά θα επανέλθω.

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_03_30.html